

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De restituta Ecclesiis annona, & imperatoris morte. Cap. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

passus est, resurrexit tertia die, ascendit ad caelos, venturus est iudicare viuos & mortuos. Et in spiritum sanctum. Illis autem, qui dicunt tempus fuisse, cum filius Dei non erat, & non ante fuisse, quàm nasceretur, & ex nihilo ortum esse, & ex alia subsistentia vel substantia, quàm patris constare. vel creatum esse, vel posse conuerti mutariue, sancta, catholica, & apostolica Ecclesia indicit anathema. In hac fide, sancti August. tanquã diuina & apostolica perseuerandum est necessario, neq; probabilitate sermonis, pugnaciue oratione eam inuertere cuiquã tentandũ: quod amentes Ariani semper factitarunt: dixeruntq; filium Dei ex nihilo ortum esse, tempus fuisse, cum non erat, conditum esse, factum esse, mutabilem esse. Nam ob hanc causam, vti antè dictum est, concilium Nicænum eiusmodi errori denuntiavit anathema, & veram fidem communi consensu confirmauit. Non enim simpliciter patres illi filium dixere patri similem, ne simpliciter similis Deo, non autem de Deo Deus verus crederet, sed scriptis asseuerarunt consubstantialé esse patri: quod est proprium ingenui & veri filii ex vero & natura patre geniti. Quinetiam neq; spiritum sanctum à patre & filio separarunt, sed ei vnã cū patre & filio in vna sanctæ trinitatis fide, propterea quòd vna est in sancta trinitate diuinitas, gloriam tribuerunt.

De restituta Ecclesiis annona, & imperatoris morte. CAP. IIII.

HAc perlecta epistola, tum cognitio imperatoris, quam de rebus diuinis imbiberat, confirmata est, tum amor eius erga easdem magis cœpit exardescere. Itaque concipit legem, quæ iubebat frumenti congiarium, quod Constantinus magnus ecclesiis donauerat, eisdem reddi. Nam Iulianus, qui contra Deum ac seruatorem nostrum bellum suscepit, illud vetuerat dari. At quoniam fames ex Iuliana impietate in remp. illata, obstabat, quo minus totum congiarium, quod Constantinus largitus fuerat, in ecclesias conferretur, idcirco Iouianus tertiam partem solum id temporis præberi mandat: pollicetur quæ fame sedata, integrum congiarium donatum iri. Atque primordiis imperii sui eiusmodi

eiufmodi legibus illustratis, decedit Antiochia, & ad Bosphorum cōtendit. Dadaſtanæ verò (is pagus est in finibus Bithyniæ & Galatiæ situs) è vita migravit: qui tametsi ipse maximo præclarissimoque viatico instructus, iter ad cælum ingressus est, tamen illis, qui suaues eius mores, dignos planè imperatore, degustauerant, non exiguum mœrorem reliquit. Arbitror equidem huius vniuersitatis moderatorem Deum, quò nostram improbitatem acrius coerceat, primùm nobis suppeditare bona, deinde nos eisdem denuò spoliare: atque altero quidem docere, quam facilè possit, ea, quæ vult, præbere, altero autem nos coarguere, velut eiufmodi beneficia parum promerentes, & eo pacto ad vitam rectius honestiusque siue instituendam impellere.

De Valentiniani imperio, & quomodo fratrem suum Valentem in imperij societatem adsciuerit.

CAPVT V.

QVo quidem tempore milites, repentina morte imperatoris cognita, cum vita defunctum, vt patrem luxerunt: atque Valentinianum illum, qui manu adiutum percusserat, fueratque in castellum amandatus, creauerunt imperatorem: virum non fortitudine solum, verum etiam prudentia, temperantia, iustitia, & corporis proceritate præstante. Qui animo adeò excelsus fuit & verè regio, vt cum exercitus consortem imperii ei conaretur adiungere, illud, quod omnibus in ore est, fertur dixisse: In vestra manu positum erat, milites, cum imperator non eram, mihi imperii gubernacula tribuere: verùm cum iam ea susceperim, non vestrarum partium, sed mearum solum est de cetero communi reip. administrationi consilio & sapientia prouidere. Quæ eius verba tum admirati milites, tum amplexati, se ad eius nutum & voluntatem accommodarunt. Ille, fratre de Pœonia accersito, qui nõdum opinionum & doctrinæ varietate ab eo discrepabat, consortem imperii (quod vtinã nunquam fecisset) designauit. Cui Asiæ & Aegypti tradidit dominatum, sibi que Europæ administrationem reseruauit. Atque in occidentem profectus, illius regionis